

TUNTOSARVI

Nro 28 1985

TUNTOSARVI

Kuulonäkövammaisten lehti
Ilmestyy 48 kertaa vuodessa, perjantaisin
Nro 28
11. vuosikerta

JULKAISIJA Näkövammaisten Keskusliitto ry.

PÄÄTOIMITTAJA Orvokki Holopainen
TOIMITTAJA Timo Pietilä

TOIMITUKSEN OSOITE
Näkövammaisten Keskusliitto
Mäkelänkatu 50, 00510 Helsinki
puh. (90)77041/227

SISÄLLYS

Syksy ei ole vielä alkanut	1
Johtokunta budjettikokouksessaan.....	2
Ajankohtaista	4
Lukijan palsta.....	11
Ilmoitus	14
Koulumatkalla	15
Villiminkkejä Helsingin rannoilla.....	15

TUNTOSARVI

13.9.1985

Syksy ei ole vielä alkanut

»Syksy alkaa syyspäiväntasauksesta syyskuun 23. päivänä ja päättyy talvipäivänseisaukseen joulukuun 23. päivänä kestäen siis 89 vuorokautta ja 18 tuntia». Näin lupaa jokamiehen tietosanakirja vuodelta 1947. Vielä ei siis ole syytä huolestua. Kesä jatkuu, vaikka juuri nytkin tätä kirjoittaessani huojuvat puut koleaan tuulen alla ja vesisade piiskaa kesän viimeisiä kukkivia kukkia.

Ei sitä osaa tähän paperille kirjoittaa miltä se tuntuu rinnassa vasemmalla puolella. Se on haikeutta. Sellaisesta olisi vain päästävä eroon, sillä elämässä tulisi osata nauttia kun on siihen tilaisuus ja olla muistelematta menneitä kun tuota tilaisuutta ei enää ole.

PS. muistakaapa Tuntosarven nimikilpailu. Nimiehdotus vaan paperille ja toimitukseen tämän kuun aikana.

Johtokunta budjettikokoukseen

Johtokunta aloitti 2.9. syysistuntokautensa. Tulkkipula oli tällä kerralla vaivana ja tipautti peräti kaksi jäsentä pois kokouksesta. Tämä oli harmillinen asia, sillä kyllä kuurosokeiden ääni pitäisi kuulua johtokunnassa täydellä painolla.

Tämän kokouksen iso asia oli budjetti eli suunnitelma siitä mihin ja kuinka paljon rahaa käytetään ensi vuonna. Johtava aluesihteerit Terhi Pikkujäämsä esitteli aluksi kuntoutupuolen. Aikuisten kuntoutukseen käytetään ensi vuonna 1.613.100 markkaa. Summa on jonkin verran suurempi kuin tänä vuonna, sillä vielä tämän vuoden puolella tulee yksi uusi aluesihteerit. Tämän jälkeen aluesihteerit on kahdeksan. Yhdeksän aluesihteerin kaavaillaan aloittavan ensi vuoden loppupuolella.

Lasten kuntoutukseen kuluu ensi vuonna 1.705.000 markkaa. Summa ei ole juurikaan kasvanut tähän vuoteen verrattuna ja muutoinkin kohteet ja toiminnot ovat jotakuinkin entisenlaiset.

Sopeutumisvalmennukseen sen sijaa satsataan ensi vuonna lisää rahaa. Kokonaissumma 409.100 markkaa on peräti 100.000 markkaa enemmän kuin tänä vuonna. Koko rahalla järjestetään kursseja eri puolille maata enemmän kuin koskaan ennen.

Palvelutalon kakkosvaiheen pitäisi tämän hetkisten näkymien mukaan olla valmiina jotakuinkin vuoden

kuluttua, arveli toiminnanjohtaja Kaija Salekari. Asukasmäärän kasvaessa lisääntyy myös henkilökunnan määrä. Vaikka vielä ei lopullisia päätöksiä uusista viroista olekaan, tulee taloon neljä uutta työntekijää.

★ Johtokunta päätti myös, että lastenkeskus saa hetimiten uusia laitteita: lukutelevisio, ja FM-ryhmäkuuntelulaite. Ostokset maksavat 24.500 markkaa, josta luku tv 18.500.

★ Aluesihteerit Hilikka Yli-Penttilä lähtee lokakuun 27. päivä kouluttautumaan ja palaa itsenäisyyspäivän maissa joulukuussa. Marraskuun ajaksi hänelle palkataan sijainen.

★ Johtokunta toivotti myös tervetulleeksi joukkoon yhden uuden jäsenen. Hän on Liisa Löllänen-Kauppinen Helsingistä.

★ Pikkujoulu järjestetään 15. - 17.11. hotelli Aulangolla Hämeenlinnassa. Aulangolle voivat siis halukkaan tulla jo perjantaina ja jatkaa aina sunnuntaihin asti. Mahdollista on tulla myös vasta lauantaina. Vielä nyt ei ole tiedossa kuin tämän yhden vuorokauden hinta, sillä idea pitkästä pikkujoulusta perjantaista sunnuntaihin syntyi vasta johtokunnan kokouksessa. Lyhyempi vaihtoehto maksaa 240 mk/sierainpari. Aulangon tarjous on edullisin monista. Se sisältää kaksi ateriala, iltapäiväkahvin, aamiaisen ja yöpymisen kahden hengen huoneissa. Palataan pikkujouluun heti uudestaan kun kuullaan myös pitkän viikonlopun hinta.

★ Metsäteollisuuden Keskusliiton toimitusjohtaja Matti Pekkanen on ilmoittanut, ettei hän halua itselleen lahjoja kun hän täyttää 60 vuotta marraskuun ensimmäi-

senä päivänä. Sen sijaan hän on pyytännyt antamaan lahjoituksia Suomen Kuurosokeat ry:lle. Hieno teko Matti Pekkaselta, totesi johtokunta ja mitäpä muuta tästä voisi todetakaan.

★ Kuurosokeat urheilijat ovat menestyneet SM-kilpailuissa. Ahti Myyrä, Kalle Hautalahti, Merja Väjämäa ja Ilkka Laitinen kahmivat yhteensä 13 kultamitalia. Johtokunta onnittelee lämpimästi.

Ajankohtaista

Korkeasaari menetti satatuhatta kävijää

Yleisö on sankoin joukoin hylännyt Korkeasaaren eläintarhan Helsingissä. Heinäkuun loppuun mennessä Korkeasaaren tilastoihin karttui vajaat 203.000 kävijää. Viime vuoden tammi-heinäkuuhun verrattuna vieraiden määrä on romahtanut noin 103.000 eli kolmanneksen.

Tämän vuoden alkupuoli on ollut heikoin yli kymmeneen vuoteen, joilta ajalta tilastotiedot ovat vertailukelpoisia. Korkeasaaren kävijämäärät ovat laskeutuneet jatkuvasti ja putosivat viime vuonna 390.000, josta tänä vuonna jäädään vielä tuntuvasti.

Korkeasaaren eläintarhan intendentti Ilkka Koivisto

pitää pääsymaksujen korotusta merkittävimpänä syynä yleisön kaikkoamiseen. Toinen syy on kiristynyt kilpailu.

Suomen vanhimman eläintarhan kanssa yleisöstä kilpailevat mm. Ähtärin ja Ranuan eläinpuistot sekä viime keväällä aloittanut Särkänniemen delfinaario Tampereella. Delfinaarion uskotaan rikkovan 300.000 kävijän rajan tässä viikonvaihteessa.

Ilkka Koiviston mielestä Korkeasaaren eläintarhan kävijälukuja ei pitäisi verrata kaupallisiin turistipyydyksiin vaan lähinnä museoihin, esimerkiksi Kansallismuseoon.

Helsingin Sanomat 31.8.

Työntekijät valtasivat Keski-Suomen sellun

Työntekijät miehittivät perjantaina Keski-Suomen Selluloosan tehtaan Lievestuoreella. Tehtaan konkurssipesän johto ja poliisi eivät puuttuneet rauhallisesti tapahtuneeseen valtaukseseen.

Työntekijät haluavat kuuluttaa eduskuntaan asti häntänsä: tehtaan toimintaa ei saa lopettaa. Irtisanomisten mukaan työt tehtaalla loppuvat 4. syyskuuta.

Tehdasta on kaupiteltu, mutta lopullisia kauppvoja ei ole tehty. Ostajiksi ovat ilmoittautuneet Rauma-Repola ja Metsä-Botnia. Niitä ei kuitenkaan kiinnosta sellun valmistus Lievestuoreella, vaan tehtaan puukiintiöt.

Tehtaan ovet ne panisivat säppiin.

Työntekijät ilmittivat vartiovansa tehtaan laitteita, kunnes eduskunta puuttuu asiaan. He haluavat estää esisopimuksen toteutumisen ja löytää sellaisen ostajan, jota kiinnostaisi sellun teon jatkaminen.

Lievestuoreen tehdas vallattiin myös 14 vuotta sitten. Silloin oli syynä tuotannon pysähtyminen mm. jätevesilupiin. Tuolloin valtaus auttoi: asiat käsiteltiin uudestaan ja tehdas sai toimiluvan.

Helsingin Sanomat 31.8.

Urho Kekkonen 85 vuotta

Presidentti Urho Kaleva Kekkonen täytti 85 vuotta Helsingin Tamminiemessä, jossa hän viettää eläkepäiviään. Presidentti Kekkonen, kansanomaisesti UUK, hoiti presidentin tehtäviä lähes 26 vuotta vuosina 1956 - 81.

Lakitieteen tohtori Kekkonen valittiin ensimmäisen kerran eduskuntaan vuoden 1936 vaaleissa. Maalaisliiton kansanedustajana hän oli yhtäjaksoisesti 20 vuotta. Eduskunnan puhemiehenä Kekkonen oli vuosina 1948 - 50.

Hallitukseen Urho Kekkonen tuli ensimmäisen kerran vuonna 1936. Hän sai oikeusministerin salkun.

Pääministeriksi Kekkonen nousi ensi kerran vuonna 1950. Viidennen hallituksensa Kekkonen muodosti

1954, jolta paikalta hänet valittiin tasavallan presidentiksi helmikuussa 1956.

Uudelleen tohtori Kekkonen valittiin tasavallan presidentiksi vuosina 1962, 1968, 1974 poikkeuslailla neljäksi vuodeksi ja jälleeseen normaalilla valitsiamiesvaalilla 1978.

Sairaus pakotti presidentti Kekkonen luopumaan valtionpäämiehen tehtävistä 27. lokakuuta 1981. Sairaslomalle presidentti Kekkonen jäi jo 11. syyskuuta samana vuonna.

Helsingin Sanomat 2.9.

Työmarkkinajärjestöt lähes tyytyväisiä budjettiin **Sdp:n operaatio pani myyntivoitot verolle**

Hallitus sopi varhain tiistaiamuna valtion ensi vuden tulo- ja menoarvioon liittyneet verotuskiistansa ja sai samalla valmiiksi koko budjettiesityksensä. Budjettikirjan loppusumma kohosi 100,7 miljardiin markkaan.

Sosiaalidemokraattien maanantaina käynnistämä sotkuinen operaatio johti demareiden haluamaan tulokseen: yritysverouudistukseen kytkettiin tulo- ja omaisuusveron kevennysten ja vastineeksi myyntivoittojen verotus. Valtio ryhtyy perimään veroa esimerkiksi yrityskaupoista tulevista suurista, yli miljoonan markan myyntivoitoista. Tavallisten palkansaajien satunnaisia myyntivoittoja uudet säädökset eivät koske.

Sdp:n operaatio oli sikäli erikoinen, että siinä puoluesihteerin Erkki Liikanen päihitti paitsi budjetista neuvotelleet Sdp:n ministerit myös puolueen puheenjohtajan pääministeri Kalevi Sorsan. Sorsa suositteli puoluetoimikunnalle maanantaina sen yritysverotarkistuksen hyväksymistä, johon myyntivoittoverot ei vielä sisältyneet. Puoluetoimikunta päätyi Liiksen linjalle vaatimaan samaan pakettiin myös myyntivoittojen verollepanoa.

Hallitus oli tiistaina budjettisaavutukseensa varsin tyytyväinen. Budjetin katsottiin hidastavan inflaatiota, tukevan työllisyyttä ja tuloratkaisua ja elvyttävän jo varovasti. Verotus kevenee, velka kasvaa.

Työmarkkinajärjestötkin ovat nyt lähes tyytyväisiä: verotarkistuksia ei pidetty aivan lottovoitoina, mutta tyydyttävinä kuitenkin.

Oppositio puolueet syyttivät hallitusta hämäyksestä ja tavallisen ihmisen unohtamisesta, kunnat sopimusten rikkomisesta.

Hallitus antaa budjettikirjansa eduskunnalle 18. syyskuuta ja aikoo saada sen sieltä läpi ilman opposition apua.

Helsingin Sanomat 4.9.

Viimeiset kuplat liikenteeseen

Elokuun 12. päivä oli eurooppalaisen autokulttuurin kannalta historiallinen. Ms. Franconia toi Meksikosta

viimeiset 3.000 Volkswagen-kuplaa. Ne tullaan ottamaan liikenteeseen lähinnä Saksan liittotasavallassa.

Kuplan valmistu Euroopassa päättyi vuoden 1978 alussa, mutta sitä on jatkettu Brasiliassa, Meksikossa ja Nigeriassa. Eurooppalaiset eivät ole helposti tottuneet olemaan ilman kaljua kaunotartaan, ja niinpä sitä on tuotu tjanne vuosittain melkoisia määriä. Esimerkiksi vuonna 1984 tuontimäärä oli noin 14.000 kappaletta. Niistä suurin osa, noin 11.000, meni Saksan liittotasavaltaan.

Volkswagen-kupla on yksi kaikkien aikojen susituimmista automalleista, kokonaisen aikakauden symboli. Kohtuullinen hinta ja suhteellisen helppo huollettavuus tekivät siitä ensimmäisen todellisen eurooppalaisen kansanauton, jonka saattoi nähdä yhtä hyvin Rooman iltapäiväruuhkassa kuin metsätiellä Rovaniemen takaisissa kairoissa.

Volkswagen-kuplan suunnitteli Ferdinand Porsche jo ennen toista maailmansotaa. Hän esitteli ajatuksensa kansanautosta Saksan autoteollisuusliitolle vuoden 1934 alussa. Jo saman vuoden kesäkuussa hänen toimistonsa solmi sopimuksen auton kehittämisestä ja tulokset on sitten nähty maanteillä ympäri maailman.

Kaikkiaan kuplaa on valmistettu 20,6 miljoonaa kappaletta, enemmän kuin mitään muuta automerkkiä maailmassa. Tällä hetkellä liikenteessä arvioidaan olevan vielä yli kahdeksan miljoonaa kuplaa. Esimerkiksi Etele-Amerikassa siitä on monissa maissa tullut suosituin halpa automerkki, joka on myös katukuvas-

sa vahvimmin esillä.

Tällä hetkellä kuplan aseman Volkswagenin ykkömallinan on vienyt Volkswagen Golf, jonka valmistus on jo yltänyt yli seitsemän miljoonan.

Helsingin Sanomat 1.9.

Urheilu

Karppinen taas mestari

Taisteluvire löytyi loppukilpailussa

Hazewinkel, Belgia Pertti Karppinen, 32, voitti yksikösoudun toisen maailmanmestaruutensa tavalla, joka ei jättänyt ketään kylmäksi. Karppinen haki mestaruusvauhtia viime viikolla keräilyeristä asti. Finaalissa kokenut soutaja löysi kuitenkin itsensä ja murskasi vastustajansa rajulla loppukirillä.

»Ensimmäisen kerran minulla oli Belgiassa oikein hyvä olo kun lähdin finaaliin. Vanhemmiten on tullut keskittymisvaikeuksia, mutta loppukilpailu oli kyllä kaikki puolin onnistunut soutu», Karppinen myhäili.

Sivutuuli haittasi ykkösradalla soutanutta suomalaista niin, että hän käväisi poijussakin. Muuten olosuhteen sopivat Karppiselle mainiosti, sääkin viileni sopivasti juuri loppukilpailupäiväksi.

Onnistumisesta kielii myös loppuaika 6,48,88. Niin kovaa ei Karppinen koskaan aikaisemmin ole taittanut

kahden kilometrin taivalta.

Toiseksi sijoittui USA:n Andrew Sudduth ja kolmanneksi Karppisen vanha kilpakumppani Länsi-Saksan Peter-Michael Kolbe.

Ennakkosuosikkina finaaliin lähtenyt Neuvostoliiton Vasili Jakusha oli käyttänyt alku- ja välierissä kovimmat paukkunsa. Finaalissa hän ei hätyyttänyt kärkeä ja jäi neljänneksi.

Helsingin Sanomat 2.9.

Lukijan palsta

PERHEKURSSITUNNELMIA

Olinhan siellä minäkin perheen kanssa, Turussa perhekurssilla. Vaikka olinkin ollut aiemmin keväällä Torniossa luovan toiminnan kurssilla. Pääsimme Turkuun koska muita ei luvannut tulla niistä jotka alunperin haki. Sattui sopivasti kun mieheni lomaa voitiin jatkaa vielä viikolla. Niin sitten lähdettiin. Jutta 8 v, Tanja 7 v, mieheni Jussi ja minä sekä opaskoira Peppi. Turkuun tultiin yötä myöten aamun aikaan pienoisen riitasoinnun vallitessa. Koiran pissatus ei sujunut odotusten mukaan ja hunosti nukuttu yö junassa teki tehtävänsä. Vähällä oli ettei suunta tullut takaisin kotiin Turun asemalta. Sitten selvittiin taksilla Ruissaloon ja siitä se tapahtumarikas viikko lähti pyörimään.

Olen ollut jäsenenä koko yhdistyksen olemassaolon ajan. Tänä vuonna olen ensimmäisiä kertoja hakeutunut muiden kuurosokeiden pariin. Lapset kasvaa, omaa aikaa jää enemmän, ja tuo aika pitäisi saada mielekkäästi käytetyksi. Kun asuu Itä-Suomessa, tapaa muita vammaisia harvoin. Tällä kurssilla oli tavoitteenani tutustua muihin perheisiin jotka ovat samanikäisiä, isän, äidin ja lasten suhteen. Halusin nähdä miten toiset perheet elävät. Miten kommunikoivat keskenään. Mitä ajattelevat elämästä, perheestä, avioliitosta, lapsistaan ja niiden kasvatuksesta. Millaisesta ympäristöstä tulevat ja miten siinä viihtyvät. Mitä ongelmia on tullut vastaan ja miten on selvitty. Ja kas, huomasin, osa meidän ongelmistamme on samanlaisia kuin muillakin. Osa on vielä sellaisia, että niitä on kaikilla perheillä, myös niillä joissa ei ole yhtään vammaista. Tämä havainto oli helpottava monessakin mielessä. Sitä kokee olonsa epävarmaksi, kun ei tiedä miten muilla menee. Sitten se antoi sellaisen ajauksen, että olen ihan samanlainen ihminen kuin muutkin, huolimatta siitä, että olen kuurosokea ja mieheni on vaikeasti näkövammainen. Havaitsin myös, että lasten ja vanhempien välillä on aina kaikille vanhemmille yhteisiä asioita.

Tällä kurssilla ryhmämme keskusteli mm. siitä miltä tuntuu aviopuolisosta, kun toinen on vammainen tai terve. Miten sukulaiset suhtautuvat vammaisen puolisoon. Yrittävätkö he hoivata ja puuttua »aikuisen lapsensa» perheen asioihin, ja miten tähän voisi suhautua, niin että pystyy silti itse päättämään omista asioistaan.

Lapsistakin keskustelimme. Miten lapset suhtautuvat isään ja tai äitiin joka on vammainen. Miten mummit ja ukit seurustelevat lastenlapsiensa kanssa. Ovatko lapset mustasukkaisia isän ja äidin sukupuolielämästä. Miten lapset suhtautuvat perheen rahan käyttöön. Oli helpottavaa havaita, että kaikki ihmiset väsyvät joskus toisiinsa. Lapset eivät jaksaa »kommunikoida», aviopuoliso puhuu ja kuuntelee toisen puolesta, perhe viettää eristäytynttä elämää, sietää monenlaisia paineita ympäristön taholta. Silti elämä jatkuu ja yhdessä yritetään selvitä taas eteen päin. Avioliitossa, jossa toinen tai molemmat ovat vammaisia, tarvitaan suunnattoman paljon kärsivällisyyttä ja henkisiä voimavaroja, huolimatta siitä, että yhteinen kommunikaatio on toimiva perheen kesken. Ihmisen itsevarmuus, omanarvon tunto on tärkeä asia, jota ei aina huomata kasvattaa. Liian paljon asioita jätetään tekemättä sen vuoksi, että selittää itselleen, ettei pysty kun on kuuro tms. Sanonpa sinulle, lukija, tahdonvoimalla pystyy siirtämään mitä vain. Kun onnistuu josakin asiassa itse, se tuntuu hyvältä huomata, että minäkin osaan ja pystyn. Arkuuttaan ja osaamattomuuttaan ei pidä antaa asioita muiden huoleksi, vain sen takia, että on vammainen. Oli todella ilo tavata erilaisia perheitä jossa yritetään elää kuten muutkin ihmiset. Kotiin toimme tuliaisena uuden hyvän mielen. Uusia ajatuksia jolla omia ongelmiaan voi tarkastella rauhallisemmin kuin ennen. Tavallista arkielämän rutiinia voi aina yrittää muuttaa jos se on tappavaa. Eikö tunnu hyvältä.

Perhekursseilla on hauskaa, kun ottaa mukaansa ennakkoluulottoman ja avoimen mielen. Rakkaus ei lopu jakamalla, sitä riittää... »Etkö ymmärrä mitä sulle lausuin, kerran vielä mä kuiskata sen voin, uudet leikini sullekin näytän, siihen vielä mä lisäsin, että Sinusta välitän.»

Hyvät ihmiset hakeutukaa perhekurssille kun vain voitte, muuten niitä ei voida järjestää ja se olisi suunnaton vahinko. Itse menisin vaikka joka vuosi jos vain otetaan.

Pirkko Virtanen

Ilmoitus

YHTEISKUNNALLINEN PIIRI

Syksyn ensimmäisen yhteiskunnallinen piiri kokoontuu 12.9.85 klo 18.30 - 20.00 Aleksis Kiven koululla, osoite Porvoonkatu 2. Vetäjinä toimivat Päivi Turunen, Sointu Koskinen ja Terhi Pikkujämsä.

Syksyn aikana tutustutaan eri kohteisiin Helsingissä. Lokakuussa ja joulukuussa on mahdollisuus savi- ja askartelutöihin.

Yhteiskunnallinen piiri on Työväen opiston toimintaa ja maksaa 10,-.

Jos mahdollista, oma tulkki mukaan. Tarvittaessa tulkkiasiassa ota yhteys Päivi Turuseen puh. 491828 tai Terhi Pikkujämsään puh. 7704351.

Tervetuloa yhteiseen kokoontumiseen.

Nimetön lukija on lähettänyt Runon lapsille.

Koulumatkalla

Kouluun me riennämme aamulla varhain, aamu on hetkistä päivämme parhain. Tosin on unta niin vaikea voittaa, talvella päivä niin myöhällä koittaa. Mutta vain kirkkaampi mieli on meillä, oppiin kun riennämme aapisen teillä. Oppi se elämän kantaa ja nostaa, laiskuus vain kaataa ja itsensä kostaa. Onni meidän on tie joka koulusta toimeen vie.

Jeesus pienten ystävä, lähde lasten mukaan ettei tieltä pahuuteen heistä eksy kukaan. Ohjaa toimiamme isän, äidin ja omaksi iloksi ja onneksi Isänmaalle.

Villiminkkejä Helsingin rannoilla

Määrää yritetty rajoittaa Helsingissä

Villiminkkien tarkkaa lukua ei ole Helsingin alueella pystytty laskemaan, mutta niitä on kaupungin metsänhoitajan Mikko Pitkäniemen mukaan paljon.

Pitkäniemi pitää ihmeenä, etteivät minkit ole jo aiemmin alkaneet lisääntyä yhtä tiuhasti. Muualla maassa ne ovat jo todellinen maanvaiva.

Kaupunki yritti viimeksi talvella rajoittaa kantaa. Kyseessä oli Pitkäniemen mukaan todellakin vain yritys. Minkkejä pyydetään loukuilla.

»Pulujen kanssa me alamme jo pärjätä, mutta lokkien ja variksien kanssa on yhä vaikeuksia. Minkkien hävittämisen tekee vaikeaksi se, ettei pyydyksiä voida

niin vain levitellä joka puolelle», Pitkäniemi sanoo.

Tällä hetkellä ei Pitkäniemen vakuutuksen mukaan kaupunki tunne tarvetta mihinkään aiempaa laajempaan hävityshankkeeseen.

Helsingin riistanhoitoyhdistyksen alueella pyydettiin viime vuonna 54 villiminkkiä. Koko Uudellamaalla jäi saalistajien lojkkuihin runsaat 2.500 yksilöä.

Minkki on ja pysyy Suomen luonnossa

Minkki on pitkä- ja solakkaruumiinen näätäeläinlaji, jota monet tutkijat pitävät vesikon alalajina. Vesikosta villiminkin erottaa parhaiten valkeasta leukatäplästä, joka minkillä on vain alaleuassa. Villiminkki on yleensä tummanruskea, mutta siitä on olemassa useita erivärisiä muunnoksia. Lauttasaassa asustaa esimerkiksi myös mustia ja harmaita yksilöitä.

Ensimmäiset tarhaminkit tuotiin Suomeen 1920-luvulla, samoihin aikoihin, kun tarhaus elpyi lajin kotiseudulla Yhdysvalloissa. Oli käynyt ilmi, että tarhastuista minkeistä saadaan parempia turkiksia kuin luonnonvaraisista. Yhdysvalloissa pelättiin niin ikään, että arvokas turkiseläin katoaa luonnosta.

Minkki ei siis kuulu alkuperäiseen eläimistöömme, vaan se levisi luontoon tarhoista. Metsästäjätkään eivät aluksi ymmärtäneet sen vahingollisuutta, vaan osallistuivat jopa minkin siirtoistutuksiin. Lajilla ei Suomen luonnossa ole luontaisia vihollisia.

Nyttemmin villiminkki on levinnyt lähes kaikkialle Suomeen ja esimerkiksi Turun saaristossa niitä arvioidaan olevan useita tuhansia. Minkkejä tavataan jopa Pohjois-Suomesta.